

27 JUNI 2021 – JOHANNES DÖPARENS DAG

Präst: Jennie Wall

Den Högstes profet

Idag firar vi Johannes döparens dag.

Johannes – han som fick uppdraget att bana väg för en kommande Messias.

Temat är den högstes profet.

Men, vad är egentligen en profet?

Slår man upp ordet i en ordbok så kan man läsa att en profet är:

”En person som anses förmedla ett budskap från en Gud”

Gamla testamentet är fullt av profeter, som alla på olika vis försöker få människor att förstå något av Guds vilja. Inte sällan motvilligt, eller med vissa svårigheter.

Men, Johannes uppdrag som profet är unikt eftersom han som den siste gammaltestamentlige profeten kom att bereda vägen för den kommande Messias.

Han var den som förkunnade att folket behövde omvända sig och låta döpa sig för att vara redo att ta emot Guds Son.

En dag stod så också Guds son framför Johannes och bad att få bli döpt. Inledningen på Jesu offentliga verksamhet. Resten känner ni till.

Jag funderar över om det finns profeter även idag?

Behövs det profeter idag? Någon som ropar, som talar så att vi omvänder oss?

Lyssnar vi i så fall?

Den första jag kommer att tänka på är förstås Greta Thunberg. Som orädd proklamerar sitt budskap och gjort sin övertygelse till ett sätt att leva. Som säger omvänd er!

Med sin frimodighet och envishet har hon startat en hel rörelse för klimatet, för vår skapelse.

Visst blir hon också kritiserad, rent av avfärdad. Detta trots att Greta ständigt pekar på att hennes uppgift är att förmedla det som de forskare hon lyssnat till säger. Att hon på så vis kanske ser sig som en budbärare.

Men nog är det så att profeter i alla tider blivit kritiserade. Den som är tydlig i sin övertygelse tenderar ju att provocera och trampa på ömma tår. Dessutom finns också något dåraktigt hos den som envist fortsätter proklamera sitt budskap, trots motstånd.

Med den vetskapen i bakhuvudet ska vi kanske inte alltför tvärsäkert avfärda det som skulle kunna tolkas som dagens profetiska tal. Kanske borde vi istället fundera över vad det är som gör oss provocerade då vi möter en annan människas starka övertygelse, oavsett om det är Greta Thunbergs eller någon annans.

Då både individualism och självständighet värderas högt kan rädslan för att låta sig påverkas av eller till och med styras bli så stor att vi inte vil lyssna på någon.

Det är förödande, eftersom det föder ett misstänksamt samhälle. Det ser vi inte minst när det handlar om religion.

Människor idag vill helst "tro på sitt eget sätt", fria från påverkan av någon kyrka. Det är ju i och för sig inget fel i det, men frågan är om privatandligheten håller i längden? Då vi blivit utelämnade åt oss själva söka mening och mål, sammanhang och trossatser tenderar vi att bli andligt förvirrade.

De eviga frågorna finns ju där som en del av vår mänsklighet, men utan något att ha något att ta spjörn emot blir det lätt att man plockar lite här och där utan att den egensnickrade andligheten egentlig får någon verklig substans. Det är därför den kristna gemenskapen är så viktig.

Som kristna bär vi därför ett särskilt ansvaret att dela med oss av vår övertygelse.

Alla förstår inte göra det till sin livsuppgift att försöka påverka och kämpa för sin tro på det sätt som exempelvis Greta Thunberg gör.

Och jag tror att det finns en viktig poäng i att skilja mellan det som är profetisk gåva och profetisk tjänst.

Den profetiska gåvan är något som var och en av oss kan få. Vi kan alla förmedla Guds ord, hälsningar, tankar till dem vi möter i vår egen närhet. På så vis bär var och en av oss en del av det som var Johannes uppdrag i vår kallelse.

Även vår uppgift är att bereda vägen för Messias till människor som inte sällan är ganska andligt förvirrade.

Men den profetiska tjänsten; att låta sitt liv förkroppsliga sitt budskap och nå ut i ett större sammanhang än det egna, är ett uppdrag som bara gäller ett fåtal. Människor som Johannes eller Greta.

Kyrkan står dock alltid i profetisk tjänst.

I kyrkan finns inte bara 2000 års erfarenhet av att ha brottats med de existentiella frågorna, dogmer och erfarenheter att ta spjörn emot i sitt andliga sökande. I Kyrkan finns också gemenskapen som bollplank.

Genom att vi kristna organiserar oss så kan kyrkan bli en profetisk röst.

Därför har kyrkan också alltid ett profetiskt ansvar.

En profet går nämligen inte sitt eget utan Guds ärende. Också det är kyrkans uppgift: att göra Guds vilja synlig i världen. Allt det vi gör som kyrka ska peka mot Gud.

En profet vill leda människan tillbaka till Gud. På så vis verkar profeten för enhet framför splittring. Också detta är vår uppgift som kyrka.

Genom att se hur var människa bär Gud själv inom sig verka för samförstånd och gemenskap snarare än ett "vi och dem" kan kyrkan vara en kraft för att skapa enhet.

Men framför allt är det kyrkans uppgift att visa på hur splittringen mellan människa och Gud kan repareras.

Genom Nåd.

Att det alltid finns en väg tillbaka in i Guds famn.

På så vis blir kyrkan i sin profetiska tjänst den röst som mer än något annat behövs i vårt samhälle.

En röst som proklamerar budskapet om den högste:

Jesus Kristus som förebild, vår förespråkare, vår försonare, och vår vän.